

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 651/2017-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. októbra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED] – právneho nástupcu obchodnej spoločnosti [REDACTED], pre namietané porušenie jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14 Cob 97/2015 z 19. mája 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] – právneho nástupcu obchodnej spoločnosti [REDACTED], o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. augusta 2016 faxom doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], Zákamenné 1029 (ďalej len „pôvodná sťažovateľka“), zastúpenej advokátom [REDACTED], [REDACTED], doplnená 9. septembra 2016, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného

v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 14 Cob 97/2015 z 19. mája 2016.

2. Ústavný súd z údajov uvedených v Obchodnom registri Slovenskej republiky zistil, že pôvodná sťažovateľka zanikla zlúčením s obchodnou spoločnosťou [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorá je jej právnym nástupcom (od 3. novembra 2016), a teda aj právnym nástupcom pôvodnej sťažovateľky.

3. Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) alebo Trestného poriadku.

4. Podľa § 64 CSP ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

5. V súlade s § 64 CSP v spojení s § 31a zákona o ústavnom súde ústavný súd pokračoval v konaní so sťažovateľkou.

6. Z obsahu sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že pôvodná sťažovateľka bola účastníčkou konania vedeného Okresným súdom Námestovo (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 2 Cb 26/2012 v procesnom postavení žalovanej. Okresný súd 18. marca 2015 v danej veci meritórne rozhodol tak, že pôvodnú sťažovateľku zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi – [REDACTED] sumu 2 717,58 € s príslušenstvom. Žalobu v časti vzájomného návrhu pôvodnej sťažovateľky o zaplatenie sumy 4 400 € zamietol. Na odvolanie pôvodnej sťažovateľky krajský súd ako súd odvolací rozhodnutie okresného

súdu rozsudkom sp. zn. 14 Cob 97/2015 z 19. mája 2016 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) potvrdil.

7. Proti rozhodnutiu krajského súdu nasmerovala pôvodná sťažovateľka svoju sťažnosť. V prospech svojho sťažnostného petitu prednáša v zásade dve námietky. Prvou z nich je námietka o porušení jej práv tým, že krajský súd nevyhlásil rozsudok verejne, v dôsledku čoho došlo podľa názoru pôvodnej sťažovateľky k odňatiu jej možnosti konať pred súdom. V tejto súvislosti uvádza, že 11. mája 2016 o 14.05 h odoslal krajský súd mailom jej advokátovi oznámenie o termíne verejného vyhlásenia rozsudku stanoveného na 19. máj 2016 o 8.40 h. Mail bol advokátovi pôvodnej sťažovateľky doručený 16. mája 2016. Pôvodná sťažovateľka argumentuje, že krajský súd 19. mája 2016 vo veci verejne vyhlásil rozsudok bez toho, aby považoval za preukázané, že jej advokát bol o tom včas a riadne upovedomený. Druhou námietkou pôvodná sťažovateľka poukazuje na nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Tvrdí, že krajský súd sa v ňom nevysporiadal s námietkami, ktoré predniesla na súde prvej inštancie a následne v odvolaní. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je tak podľa jej názoru nepresvedčivé, arbitrárne a nespĺňa požiadavky ústavnosti súdneho rozhodnutia.

8. Na tomto základe sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa... na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14 Cob/97/2015 zo dňa 19. 5. 2016 porušené bolo.

Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14 Cob/97/2015 zo dňa 19. 5. 2016 sa zrušuje a vec sa vracia Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi... sa priznávajú trovy tohto konania v sume 303,16 EUR, ktoré je Krajský súd v Žiline povinný zaplatiť sťažovateľovi... na účet advokáta [REDAKOVANÉ]... do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

9. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

12. Predpokladom úspešného uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je splnenie všeobecných a osobitných náležitostí vyplývajúcich z § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, ako aj ďalších procesných podmienok vyplývajúcich z § 53 zákona o ústavnom súde. V tejto súvislosti ústavný súd stabilne pripomína, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd je následne viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

13. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

14. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že k sťažnosti nebolo pripojené splnomocnenie na zastupovanie pôvodnej sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom advokátom koncipujúcim ústavnú sťažnosť – [REDACTED], ktoré v zmysle § 20 ods. 2 patrí medzi esenciálne náležitosti návrhu na začatia pred ústavným súdom, a tento nedostatok do predbežného prerokovania sťažnosti neodstránila ani sťažovateľka.

15. Vzhľadom na nesplnenie podmienky obligatórneho právneho zastúpenia sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť v predloženej podobe vykazuje taký nedostatok náležitostí predpísaných zákonom o ústavnom súde, že nie je možné preskúmať ani len splnenie procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol už pri predbežnom prerokovaní (podobne IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, IV. ÚS 322/2010, IV. ÚS 399/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 267/2010, II. ÚS 309/2010, III. ÚS 262/2010, III. ÚS 210/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010, I. ÚS 57/2015, I. ÚS 337/2015).

16. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky obsiahnutých v petite jej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. októbra 2017